

البته البته آن قلمی که یا کت هست هیچکس با آنها تعرض نمی نماید و خود بنده از آنها دفاع میکنم.

ولی آن قلمهایی که میخواهند نسبت بدیانت ما و علماء ما توهین کنند باید آنها را خورد نمود. آقا اگر فردا علماء گفتند اینها برخلاف دیانت خیر مینویسد جناب عالی نمیتوانید از آنها مدافعه کنید بحکم دیانت و اسلامیت این اشخاص مهدورالدم اند و انگهی که به مقام مقدس دیانت و قرآن جسارت می کند باید کشته شود مطابق قانون اساسی کی می تواند برخلاف دیانت و قرآن چیز بنویسد.

بنده تعجب می کنم از بعضی آقایان مثل برادر معظم آقای تدین که میفرمایند تصصیرات سیاسی را هم باید منظور داشت صحبت خیانت سیاسی نیست. بنده عرض میکنم باید از مطبوعات که تجاوز می کنند و نسبت به مقدسین قلم فرسائی و جسارت می کنند که خدا آنهارا با آتش جهنم بسوزاند باید جلو گیری نمود.

آقا شانزده سال است که این قلمها هر طور خواسته به مرض و ناموس مسلمین تجاوز کرده مگر ما نباید حقوق مردم را نگاهداری کنیم؟ مگر ما اینجا نشسته ایم که حقوق افراد را حفظ کنیم؟

مامیگویم تمام افراد باید در مقابل قانون زانو زمین بزنند چه شده است که ما همه کس را می آوریم و میگوئیم باید مطابق قانون تسلیم شوی اما فلان قلم ناپاک و نجس را می گوئیم آزاد است هر چه می خواهی قلم فرسائی کن کدام وجدانی می تواند در محکمه دیانت این نوع قضاوت نماید بنده یک نفر مسلمان و امیدوارم برای این معنای مقدس جانفشانی کنیم و نگذاریم نسبت به دیانت و شرافتی که دارم یکمده اشخاصی تجاوز نمایند. بفرمائید که فلانی عصبانی شده است چهار ندارم هر واحد از شما هوقتی توجه نمائید که نسبت بدیانتمان اطلاع کلام یا یک قلم شکسته بحقوق دیانتی شما تجاوز نموده بیشتر از بنده عصبانی خواهد شد پس بنابراین چه خواهد شد که یک هیئتی را تعیین کنید که در این قضیه حکمیت نمایند این مسئله چه دلتنگی دارد؟

البته قلمهای پاک در این محکمه تبرئه خواهد شد ولی قلمهای ناپاک که مملکتی را آتش میزنند شکسته خواهد شد؟ این چه آزادی است که فلان روزنامه نویس بتمام مقدسات ما توهین نماید بنده چنین آزادی را نمی خواهم.

بنده را مرتجع بخوانید بنده فقط حفظ دیانت و استقلال مملکت را میخواهم حفظ آزادی را در تحت قانون اسلام واجب می دانم بنده قسم خوردم دروغ قسم نخوردم هوام فریبی هم نکردم. آقای رئیس هم بفرمایند خارج از

موضوع شده هر ایش بنده همین حقیقت است که عرض میکنم و قسم خودم هم عمل خواهم نمود.

رئیس - رئیس چنین چیزی بشما نگفته است.

ولی باید عرض کنم که بکفداری سوء تفاهم شده است مملکت مملکت اسلامی است مجلس هم مجلس اسلامی است و همه ما هم علاقه تام و تمامی بدیانت اسلامی داریم و هیچوقت هم گفته نشده است تحمل اطاله اسانی بدیانت نشود و گفته نشده است باید به اشخاصی که اطاله اسان می کنند آزادی داده شود و نسبت باصل قضیه هم در اینجا مذاکرانی نشده.

راجع بفوریت پیشنهادی شد و رائی هم داده شد و معلوم شد اکثریت نیست. حالا ممکن است در اصل مطلب یعنی در قانون هیئت منصفه ...

صورت بقیه مذاکرات در پاکتی مهور به مهر آقای آقا سید حسن مدرس در صندوق اداره مباشر به حفاظت آقای ارباب کیخسرو سپرده شده است

۸ ذیحده ۱۳۰۱ مؤتمن الملک

جلسه یکصد و پنجاه و ششم
صورت مشروح مجلس یوم پنجشنبه ۳ برج عقرب ۱۳۰۱ مطابق ۵ ربیع الاول سال ۱۳۴۱

مجلس مقارن فرود در تحت ریاست آقای مؤتمن الملک تشکیل گردید.

رئیس - چون صورت جلسه روز قبل حاضر نیست روز شنبه با صورت مجلس امروز معاً قرائت خواهد شد.

دو فقره لایحه از طرف دولت رسیده است یک فقره تقاضای وجه برای خرید یک کروارز بجهت خلیج فارس دیگری تقاضای امتیاز انحصار استخراج معادن سرب و مس و ذغال سنگ واقعه در بلوک ناسیج نور مازندران.

دستور امروزم اگر موافق باشند بدو لایحه امتیاز ساختن راه شهریار بعد هم قانون استخدام است در این باب مخالفی نیست؟

(گفته شد خیر)

(آقای امیر ناصر رابورت کمیسیون فواید عامه را راجع بامتیاز ساختن راه شهریار بشرح ذیل قرائت نمودند)

ماده اول - وزارت جلیله فواید عامه امتیاز ساختن و دایر کردن راه شوسه بین شهریار و تهران را در مدت سی سال با آقای علیقلی خان مهندس اعطاء می فریاید

ماده دوم - خط سیر راه از تهران تا علی شاه هوض و از آنجا تا مقابل مرو - آباد و بی بی سکینه خواهد بود و شمشه نیز بیوسف آباد استقرار خواهد یافت دارنده امتیاز متعهد است که قبل از شروع بعملیات نقشه جامعی از تمامی طول و سیر

قطعی راه ترسیم نموده بوزارت فواید عامه تقدیم نماید

ماده سوم - دارنده امتیاز متعهد است که از تاریخ امضاء اینقرار داد الی مدت ششماه شروع بعملیات راهسازی نماید و در مدت دوسال از تاریخ شروع بعملیات راه مزبور را با تمام رساند والا وزارت فواید عامه حق القاء این امتیاز را خواهد داشت ماده چهارم - چنانچه در آئیه لازم شود که راههای مزبوره در حوزه بلوک شهریار امتداد یابد یا راههای فرعی در بلوک مزبور ساخته شود دارنده این امتیاز حق تقدم خواهد داشت با تساوی شرایط

ماده پنجم - حق انحصار حمل و نقل مسافرو مال التجاره با اتومبیل در راههای مزبوره با دارنده امتیاز خواهد بود مشروط بر اینکه فوراً پس از ساخته شدن راه احتیاج وسایل نقلیه مزبوره را تهیه نماید.

ماده ششم - دارنده امتیاز مجاز است در طرفین راه و در نقاطی که مقتضی بدانند ابنیه لازمه راه را بنا نماید و محل این ابنیه در نقشه که ترسیم خواهد شد معین می گردد

اراضی را که برای ابنیه فوق و یا برای خود راه لازم میشوند هر گاه اراضی بایر خالصه یا غیر خالصه باشد شرکت راه آن اراضی را بقیمت عادلانه خریداری خواهد نمود.

ماده هفتم - در کلیه رود خانهها و مجاری آب باقتضای محل پل سنگی یا آجری ساخته خواهد شد لیکن در نهرهایی که همق آن کفایت ساختن پل را ننماید مجرای آن سنگ فرش خواهد شد

ماده هشتم - هر گاه فیر از نهرهایی که حالیه موجود است ملاکین طرفین راه بخواهند نهر جدیدی از وسط جاده عبور دهند مخارج پوشیدن نهر بعهده آنها خواهد بود.

ماده نهم - دارنده این امتیاز مجاز است که پس از ساخته شدن ثلث راه از تهران تا مقابل مرو آباد و بی بی سکینه دریافت حق العبور نماید.

میزان باج را متناسب با موقع و هایداتی که برای صاحب امتیاز از بابت نفع سرمایه و استهلاك آن و مخارج اداری و مرمت سالیانه بایستی حاصل شود با توافق نظر وزارت جلیله فواید عامه معین خواهد و ممکن است در مواقع مختلفه کم و زیاد شود.

تبصره - اهل نظام در موقع خدمت و مامور امنیه از تادیه حق عبور معاف بوده و پست دولتی نصف حق العبور معموله را خواهد پرداخت.

ماده دهم - دارنده امتیاز متعهد است دفاتر منظمی از کلیه مخارج و عایدات راه نگاهداشته و در موقع تقشیش بمأمورین

مخصوص وزارت فواید عامه ارائه دهد. ماده یازدهم - از ابتدای سال چهارم عشر هایدات خالص سالیانه را پس از وضع مخارج در رأس هر سال بوزارت فواید عامه تقدیم خواهد شد.

تبصره - مخارج راه عبارت است از مخارج اداری و اثاثیه و تعمیرات.

ماده دوازدهم - در امتداد یک فرسنگ از طرفین این جاده دولت جاده شوسه دیگری دایر نخواهد نمود و بدیگران نیز اجازه و امتیازی نخواهد داد.

ماده سیزدهم - هر گاه قبل از انقضای مدت امتیاز تا مسافت نیم فرسنگ از طرفین جاده راه آهن یا سیم نقلیه ساخته شود که بدخل رخرج این راه سکتته وارد آورده صاحب امتیاز راه آهن و یا سیم نقلیه معادل بقیه سرمایه صاحب امتیاز راه که تا آن موقع مستهلك نشده است بایستی یا نقداً تادیه نماید و یا در امتیاز خود آن را بهمان میزان شرکت دهد که جبران خسارت وارده بشود.

ماده چهاردهم - پس از انقضای امتیاز کلیه راه و ابنیه اداری آن متعلق بدولت علیه خواهد بود.

ماده یازدهم - دولت علیه در تسهیل اجرای مواد اینقرار داد با دارنده امتیاز کمال مساعدت را خواهد نمود.

ماده شانزدهم - دارنده این امتیاز مجاز است با اطلاع وزارت فواید عامه این امتیاز را با تباع داخله و اگذار نماید رئیس - مذاکرات در کلیات است

آقا سید یعقوب (اجازه)

آقا سید یعقوب - بنده موافقم رئیس - آقای حاج میرزا عبدالوهاب چطور؟

حاج میرزا عبدالوهاب - بنده مخالفم رئیس بفرمائید

حاج میرزا عبدالوهاب - بنده لازم می دانم که یک ماده دیگر هم بر این لایحه اضافه بشود که عابرین در نزویک شهر تا یک فرسخ از ادای باج راه معاف باشند چون ممکن است مثل سایر جاها باز زنجیر بکشند و اسباب زحمت مردم بقود و اشخاصی که بیرون شهر میروند و بر می گردند یا از وسط جاده می گذرند از آن ها هم باج راه بگیرند و همه روزه اسباب زحمت هابرین سبیل باشد هر کس که یک قدری از شهر خارج می شوند جلوی را بگیرند که باید باج راه بدهی و این غلط است و عقیده بنده این است که یک ماده باید اضافه شود که تا یک فرسخ حق گرفتن باج ندارند و زنجیر

را از يك فرسخ بانطرف بگذارند تا رفعت زحمت از ابرین شود
رئیس - این مطلب راجع بکلیات نبود.

حاج میرزا عبد الوهاب
چرا این مطلب هم جزء کلیات باید گفته شود.

رئیس آقای حاج شیخ اسدالله (اجازه)

حاج شیخ اسدالله بنده بکتوضیح میگویم

رئیس - در کلیات است؟
حاج شیخ اسدالله بلی

رئیس بفرمائید
حاج شیخ اسدالله چون يك مقدمه

که وضیات این راه را شرح بدهد درست در این لایحه ذکر نشده و آنچه بنده

شنیده ام این راه شهریار فلانیک راهی است که ساخته است و فقط يك جزئی تعمیری

لازم دارد و آن آن راه کمالسکه کاوی - درشکه در این راه سیر می کند

و اگر هم مرت لازم داشته باشد خیلی مرت مختصری خواهد بود و بیکراه فوق العاده

خرابی نیست و چنانچه عرض کردم يك راهی است که فلان وسایل نقلیه در او سیر

می کنند و محتاج تعمیری جزئی است ولی در اینجا شرح نداده اند. دیگر آن که حق

العبوری که باید گرفته شود در این لایحه معین نشده و معلوم هم نیست که آیا بعد

صاحب امتیاز بادوات چه قراری خواهد گذارد و معلوم نیست مزارعی که برای این

راه بیش بینی شده چقدر است؟ و چقدر سرمایه از برای این سکار تهیه شده؟

و آیا باج راز روی چه ماخذ قرار می دهند؟ هیچکدام از این مطالب اصلی در این لایحه

ذکر نشده و وضیات راه روشن نیست شاید بنده درست از راه شهریار اطلاع

نداشته باشم ولی ممکن است بکنفر خیال کند که این راه یک راه شوسه آماده راه

روی است که با اسم امتیاز راه شوسه می خوانند يك تعمیلی مردم بکنند و شاید

محتاج بر مرص هم نباشد بنابراین اگر کسی الواقع این شخص بخواهد يك خدمتی

بکند و منافعی هم ببرد خوب است يك راه خرابی را که محتاج باصلاح است و

راه را رو نیست بمجلس پیشنهاد نموده درست کند.

از همه اینها گذشته در این لایحه يك چیز فریبی دیده که نوشته است حمل

و نقل این راه را هم انحصار بخود صاحب امتیاز می دهند راه شوسه درست کردن با

انحصار حمل و نقل بهم مربوط نیست و خیلی با هم فرق دارد آن موضوع دیگر

و این مطلب دیگری است اگر بنا باشد امتیاز راه شوسه و انحصار حمل و نقل هم

با صاحب امتیاز باشد بنده تصور می کنم

زحمت فوق العاده و يك تعمیل غیر قابل قبولی باشد که با اهالی شهریار می شود در هر حال جواب این توضیحات را آقای مخبر بدهند

تا در موقع خود راجع بانحصار حمل و نقل هم مفصلتر عرایض خود را عرض کنم و

تصور می کنم هیچیک از آقایان هم موافقت نکنند که انحصار حمل و نقل راه شهریار

را که دارای چندین دهات و قصبه است يك نفر که بخواهد هزار تومان خرج راه بکند

و چه قدرها استفاده بکند بدهند و بنده با اصل مطلب مخالف هستم.

(بعضی از نمایندگان - صحیح است)

مستشار السلطنه مخبر - اولاً آقای حاج شیخ اسدالله تردید داشتند که آیا

این راه بد است یا خوب جواب عرض می کنم این راه کوه و دره و سکر کمتر دارد

اما شوسه نیست و طریقه شوسه کردن این راه هم در مواد نوشته شده و ساختن جدول

تسطیح راه هم از برای يك دستور معینی است و سایر راههای شوسه است که اغلب

آقایان ملاحظه فرمودند. و اما این که فرمودید بیستم سرمایه اش چقدر است و

چقدر خرج می شود کمسیون این مطلب را بنخواست تحت نظر در آورده چون

هنوز شروع بکار نکرده اند و معلوم نیست محققاً چقدر خرج این راه می شود تا بیستم

چقدر سرمایه برای ساختن این راه لازم است ولی اگر بمواد آتیه مراجعه فرمایند

جواب دوایر ادبشان یکی در ماده نهم و یکی در ماده پنجم داده شده است.

اولاً این که در تردید هستند که مبادا باج زیادتر از میزان که خرج شده

بگیرند اینطور نیست زیرا بعد از آن که يك نلت راه ساخته شد از طرف دولت به

مزارع آن رسیدگی شده و بهمان تناسب و در همان حدود حق العبور وضع می کنند

و باین ترتیب تصور نمی کنم بتوانند تعدی واجعاف کنند و در موضوع باج راه بنظر

بنده بهترین است که فعلاً باج راه معین نباشد زیرا تصدیق می فرمایند بعد از این

که صاحب امتیاز حاضر شد این راه را بسازد و خرجش راز ز نر دولت بگذرانند

البته بنظر دولت تعیین باج راه خواهد نمود پس تعیین کنیم. اما این که فرمودند

(موضوع انحصار حمل و نقل مربوطه با امتیاز راه شوسه نیست) جوابا عرض می

کنم این حق انحصار حمل و نقل بطور عمومی و اجباری نیست غرض صاحب امتیاز

از این انحصار این است که وقتی راه را شوسه کرد و فرضاً صد اتومبیل بارکش

برای حمل و نقل بکار انداخت دیگری حق نداشته باشد اتومبیل و سایر نقلیه

دیگر بکار اندازد و می گوید تا این راه دست من است حق ندارید و من نمی

گذارم با اتومبیل حمل و نقل کنید و بنده

هم اگر فرضاً بخواهم از شهریار به تهران گنم حمل کنم و چون بتوسط اتومبیل

بهرتر و بیشتر مقرون بصرفه است می دم بساو بیابورد و الا اجباری در بین

نیست. . . . . بعضی از نمایندگان - انحصار هم

معنایش اجبار است.

مستشار السلطنه - آقای حاج شیخ اسدالله اعتراضشان باین بود که رعیت

مجبور است پولش را بدهد با اتومبیل خیر این طور نیست و اجباری نمی باشد اگر

نخواست نمی دهد و با مال خود حمل می کند ولی این شخص برای اتومبیل رانی

امتیاز می خواهد وقتی راه شوسه نمود حق کسی مخالفت با ایرادی داشته باشد یا مع

اختلاف باشد ولی اگر در مواد مخالف با نظریه آقایان بود بفرمائید

ولی اساساً فوائد راه خیلی است و تمام آقایان می دانند که ارزاق طهران می آید

و ما نمی توانیم در شوسه کردن راه ایراد کنیم و گمان هم نمی کنم با این مشا

کسی مخالفت با ایرادی داشته باشد یا مع اختلاف باشد ولی اگر در مواد

مخالف با نظریه آقایان بود بفرمائید ولی اساساً فوائد راه خیلی است و تمام

آقایان می دانند که ارزاق طهران می آید و اگر اینکار بشود هم ارزاق در تهران از آن

می شود هم وساتیل حمل و نقل از برای راهای سهل می شود و صرفه بحال راهای است

و بالاخره اسباب آسودگی آنها فراهم می شود و در میبشت آنها هم قدری وسعت

یهدا می شود پس تصور می کنم در کلیات با این عرایض که کردم مخالفی نباشد

رئیس - بعد از این اگر خواستیم نظامنامه را تفسیر کنیم مراجعه می کنیم به

آقای آقا سید یعقوب (خنده بین نمایندگان)

رئیس - آقای آقا سید فاضل (اجازه)

آقا سید فاضل - مخالفم

رئیس - بفرمائید

آقا سید فاضل - بنده گمان می کنم که شورد در کلیات اینطور نیست که آقای آقا

سید یعقوب تصور می فرمایند که فقط شخصی بگوید موافق هستم یا مخالف و بقیه

بنده مواد و شرایطی هست که خیلی اهمیت داده نمی شود آنرا باجمال گذرانند و باید

در آن دقت شود و این توضیحاتی را که آقای حاج شیخ اسدالله خواستند بنده که

بهیچوجه جواب منتهی از آقای مخبر نشنیدم البته در مقدمه این لایحه باید معلوم

باشد که این راه چند فرسخ است و حقیقتاً مزارعش چقدر است و لزوم ساختنش برای

مواد است پس از ورود در مواد باید بیان عنوان شود آنوقت من هم با آقای حاج

شیخ اسدالله موافقم ولی حالا بیشتر بکنم است که اساساً باید امتیاز شوسه کردن راه

طهران بشهریار را بدهند یا ندهند مسلم است بنده بقدری این مسائل را لازم می

دانم که بایستی در تمام مملکت راهها خرما شود و اساساً فوائد این مسئله را تمام آقایان

می دانند که اگر در مملکت تمام راهها خرما شود و راه آهن کشیده شود و بالاخره ما

جا چراغ برق کشیده شود مسلماً این اول قدم است برای ترقی و سعادت مملکت

وما نمی توانیم در شوسه کردن راه ایراد کنیم و گمان هم نمی کنم با این مشا

کسی مخالفت با ایرادی داشته باشد یا مع اختلاف باشد ولی اگر در مواد

مخالف با نظریه آقایان بود بفرمائید ولی اساساً فوائد راه خیلی است و تمام

آقایان می دانند که ارزاق طهران می آید و اگر اینکار بشود هم ارزاق در تهران از آن

می شود هم وساتیل حمل و نقل از برای راهای سهل می شود و صرفه بحال راهای است

و بالاخره اسباب آسودگی آنها فراهم می شود و در میبشت آنها هم قدری وسعت

یهدا می شود پس تصور می کنم در کلیات با این عرایض که کردم مخالفی نباشد

رئیس - بعد از این اگر خواستیم نظامنامه را تفسیر کنیم مراجعه می کنیم به

آقای آقا سید یعقوب (خنده بین نمایندگان)

رئیس - آقای آقا سید فاضل (اجازه)

آقا سید فاضل - مخالفم

رئیس - بفرمائید

آقا سید فاضل - بنده گمان می کنم که شورد در کلیات اینطور نیست که آقای آقا

سید یعقوب تصور می فرمایند که فقط شخصی بگوید موافق هستم یا مخالف و بقیه

بنده مواد و شرایطی هست که خیلی اهمیت داده نمی شود آنرا باجمال گذرانند و باید

در آن دقت شود و این توضیحاتی را که آقای حاج شیخ اسدالله خواستند بنده که

بهیچوجه جواب منتهی از آقای مخبر نشنیدم البته در مقدمه این لایحه باید معلوم

باشد که این راه چند فرسخ است و حقیقتاً مزارعش چقدر است و لزوم ساختنش برای

مواد است پس از ورود در مواد باید بیان عنوان شود آنوقت من هم با آقای حاج

شیخ اسدالله موافقم ولی حالا بیشتر بکنم است که اساساً باید امتیاز شوسه کردن راه

طهران بشهریار را بدهند یا ندهند مسلم است بنده بقدری این مسائل را لازم می

دانم که بایستی در تمام مملکت راهها خرما شود و اساساً فوائد این مسئله را تمام آقایان

باید وسائل تسهیلات را برای مردم فراهم کنیم و اگر این لایحه اینطور یعنی بدون

میزان و تعیین مصارف و باج راه و معلوم نبودن ماخذ که چقدر باید گرفته شود از مجلس

بگذرد يك تضییقاتی است که ابتدا قابل تصحیح نیست و بنده مخالفم و گمان هم می

کنم در شور کلی بگوئی می توان در مواد صحبت کرد و اینکه آقای آقا سید یعقوب

فرمودند در این موقع نباید از مواد صحبت کرد تصور می کنم اشتباه فرموده یا دقت

نکرده اند و در شور کلی باید همه مسائل را گفت و آقای مخبر هم باید توضیحات کافی

بدهند

رئیس - مذاکرات کافی است یا نه؟

(جمعی گفتند - خیر کافی نیست)

رئیس - آقای حاج میرزا علی محمد - خیر بنده

مخالفم

رئیس - آقای محمد هاشم میرزا چطور؟

محمد هاشم میرزا - تا توضیحات کافی ندهند بنده هم مخالفم

رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - خودم

رئیس - بفرمائید

آقا سید یعقوب - گمان می کنم آقایان که اظهار مخالفت با عدم اطلاع می

کنند لایحه دولت و کمسیون را مطالعه نکرده اند زیرا اگر در مواد آن لایحه

مطالعه می فرمودند اغلب از این ایراداتی که آقایان فرمودند رفع می شد و اگر مراجعه

بمواد آن لایحه بفرمائید تصور می کنم اغلب آقایان متقاعد شوند

رئیس - آقای حاج میرزا علی محمد (اجازه)

حاج میرزا علی محمد - همانطوری که آقای حاج شیخ اسدالله اظهار کردند

بنده هم در قسمت دوم راجع بانحصار عرضی داشتم ولی يك نکته را می خواستم

مواد بعضی مواد است که اگر تغییر کنند اساس يك لایحه تغییر خواهد کرد و بعضی

مواد دیگری هست که اگر تغییر کنند ضرورتی نیست باس لایحه وارد نمی آید و از قراری

که بنده در خارج شنیده ام اگر این لایحه بقید اختصار از مجلس نگذرد صاحب

امتیاز قبول نخواهد کرد اگر اینطور باشد ببرد می شد که با درشکه خودشان هم آزاد

نبودند چنانچه خود بنده هم در آن اوقات بفرق میفرمتم دچار این مظالم شده ام ما

کمسیون اطلاع داده که اگر ماده انحصار از مجلس رد شود بازم صاحب امتیاز قبول می کند خوب است بفرمائید والا باید بر

گردد و ترتیب دیگری بدهند که وقتی بی جهت از مجلس تلف نشود و طرف مقابل

هم نکول بکند

رئیس - آقای حائری زاده پیشنهاد کرده اند که این مسئله از دستور خارج شود تا هیئت دولت حاضر شوند آقای حائری زاده

(اجازه)

حائری زاده - چون توضیحات آقای مخبر قانع کننده نبود و هیئت دولت هم حاضر

نیستند لذا بنده پیشنهاد می کنم از دستور خارج شود و همان قانون استخدام مطرح

شود

(جمعی گفتند صحیح است)

رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - با اینکه مقام محترم ریاست فرمودند . . . . .

رئیس راجع ببیستگاه باید مذاکره بفرمائید

آقا سید یعقوب - در همین پیشنهاد بنده عرض می کنم مکرر روایی

بمجلس آمده و شور در کلیات بوده و بعد در همین جا مخصوصاً این مطلب تکرار

و گفته شده است که هنگام شور در کلیات نباید داخل در مواد شد

(بعضی گفتند خیر اینطور نیست)

آقا سید یعقوب - حالا بنده عرض می کنم آیا کدام يك از ما سنکراه

شوسه هستیم؟ نسبت به تسطیح و ترمیم راه شهریار گمان می کنم که هیچکس

مخالفتی ندارد کلام در ماده نهم و مسئله انحصار است که آقای حاج شیخ اسدالله

مخالف بودند بنده هم مخالف همین طور در ماده دیگر که حق العبور را باید معین

کنند بنده هم با آقایان موافقم ولی همه معتقدیم که این راه باید شوسه شود زیرا

ساختن این راه هزاران فایده دارد و تسطیح راه یکی از عوامل موثر ترقی هر مملکت

است و فرسادر يك لایحه که محتوی ۱۷ یا هیجده ماده است اگر دو ماده آن محل

اختلاف نظر نمایندگان واقع شود نباید اصل لایحه را بر گردانید مگر اینکه اکثریت

بخواهد بنده را خفه کند

رئیس - این تفسیر را که آقای آقا سید یعقوب در شور کلیات می فرمایند

صحیح نیست زیرا ممکن است آقایان موافق باشند راه تسطیح شود مع ذلک در کلیات موافق نباشند

(جمعی از نمایندگان صحیح است)

تصویب شد قانون استخدام مطرح است ولی گمان می کنم چون قبلاً اعلام

نشده بود که آقایان مطالعه کنند و شور دوم است و باید رای بگیریم خوب است

بماند برای جلسه دیگر

(جمعی از نمایندگان صحیح است)

رئیس - فعلاً چند دقیقه تنفس می شود تا يك قانون دیگری جزو دستور

گذارد شود

« در این موقع جلسه برای تنفس تعطیل و پس از نیم ساعت مجدداً تشکیل گردید »

رئیس - دستور جلسه شنبه عرض می شود

اولاً تعیین تکلیف کمسیون بودجه

ثانیاً شور دوم قانون استخدام

ثالثاً تعیین کمسیونها

عده اعضاء کمسیونها را قبل از عرض کرده ام اگر لازم است مجدداً عرض

کنم

حائری زاده - بنده چند روز قبل هم عرض کردم اگر صلاح است عده

اعضای کمسیون خارجه را هشت نفر و کمسیون قوائد عامه نه نفر معین شود

رئیس - عده اعضاء کمسیون خارجه هفت نفر است حالا آقای حائری زاده

پیشنهاد میکنند بکنند اضافه شود

محمد هاشم میرزا - هفت نفر کافی است

رئیس - رای می گیریم آقایانی که تصویب می کنند عده اعضاء

کمسیون خارجه هشت نفر بشود قیام فرمائید

(اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد

یک نفر از نمایندگان ساعت جلسه روز شنبه را معین فرمودید

رئیس - شنبه دو ساعت قبل از غروب

« مجلس دو ساعت و يك ربع از شب گذشته ختم شد »

مؤتمن الملك

جلسه صد و پنجاه و هفتم

صورت مشروح مجلس یوم شنبه پنجم عقرب ۱۳۰۱ مطابق هفتم ربیع المولود الاول

مجلس نهم ساعت قبل از غروب ریاست آقای مؤتمن الملك تشکیل گردید

